

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXXII. Quomodo dolore affectus, prae pietate lacrymas effudit; & iter quod facturus erat in Orientem, ob hanc causam repressit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ψυχήν ἀκεραίως σώζεται, καὶ μία καὶ ή αὐτή τῷ
πάντινον κοινωνίᾳ τηγεῖται, καὶ ταρασσεῖται περὶ τὸν
μέρει πρὸς αἰλούρας ψυχῆν ὑπὲρ ἐλαχίστης δια-
φανία χάπια. ἐπειδὴ μὴ ἡ πάντες ἐν ἀποσ-
τατοῦ βελόμεθα, μηδὲ μία τις ἐν υμῖν Φύσις
ἴχρωμη πολυτεύεται. Πεὶ μὲν οὖν τῆς φύσεως
περιοίας, μία τις ἐν υμῖν ἔσω πότις μία συμ-
βολή μία συμβολή τοις μία συμβολή τοις
ἐπαχίστων τοτε τῶν ζῆτος εἰναι τοις αἰλού-
ροις, μένειν εἶσω λογισμός περισκει, τῷ τοι
διανοούσι διπρόρρητῳ τηρούμενα. τὸ μέντοι τῆς
κοινῆς Φιλίας Ἰξάρι πετεῖ, καὶ τὸ αἰλούρειας πότις,
τοις τοῖς Θεοῖς καὶ τῷ τοι ψυχής Θρησκείαν τι-
μᾷ, μέρετω παρ' ψυχῆν αἰτάλιθοῖς ἐπανέλθετε
διὰ προς τὴν αἰλούρων φιλίαν τε καὶ χάρεν. α-
πόδοτε τῷ λαῷ ξύμπταντες οἰκείας φε-
πλοκας. ιμεῖς τε αὐτοὶ καθάπτερ τὰς ἐστῶν
ψυχὰς ἐκκαθήραντες, ἀνθίστησι αἰλούρας Εὔγ-
ιατειδῶν γῆ πολλάκις φιλία γίνεται μὲν τὸν
τὸν ἔχθρας ταύθεσιν, ἀνθίστησι καταταλαγην
πανελθόσα.

A communio retinerti , quamvis invicem de re aliqua minimi momenti dissentias . Siquidem nec idem omnes volumus in omnibus , nec una omnium indeles est atque sententia . Itaque de divina quidem Providentia una inter vos sit fides , unus intellectus , una de Deo consensio . Quæ verò de levissimis istis questionibus inter vos subtiliter disputatis ; licet non in eandem coœatis sententiam , interiori mentis cogitatione contineare & arcano pectoris recondere debetis . Maneat firma in vobis communis amicitia prærogativa , & veritatis fides , & Dei legisque observantia . Recurrite ad mutuam dilectionem & caritatem ; reddite universo populo suos amplectus . Vosmet ipsi expurgatis ut ita dicam animis vestris , vos vicissim agnoscite . Sæpe enim post depositas inimicitias reconciliatâ iterum gratiâ , jucundior existit amicitia .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΒ'.

Οὐδὲ οὐλαβοῖς αὐτὸν προστάζειν σταύρουσσν ἡ ναῦκα δέ τοι καὶ μέλλων
αἰς τὴν ἀπόγλωσσην σταύρωσιν εἰπεῖν τοιαῦτα.

Α πόδις δε μοι γαλλεως μεν ημέρας,
Ανίκαις δ' αμεσίμυρες. οντα καμοι τις ιδο-
πικαδεξ φωλος, και βίσ λειπον ισύχη ευ-
φροσυνη τούτηις ει ω μη, σενεν ανάληκη, και
δακνοντος δι ολη συγχεισθ, ο μη ή τον τε γεω
αινα πεάως ιφις αδε. την γασ τοι τε Θεο-
ληη, την σωτηρεασηνταν λειωτων εμημ, γ-
τως αδηνη θε βλαβερη πρεσ αλληλης φιλο-
νεκα κεχωεισ μένων, εμει πως είχαρει τη λε-
γητηδισιεσδαναι λειπον ινα ή τη Επι τετω
λυπητων πρεσοισ αισθησε. πεώλει Πρι-
σας τη Νικουμδέων πόλει, αρχαχεημα πρεσ
την έναν πτηγηγόμεια τη γνωμη. απενδονι δη
μοι πρεσιμας, κα τη πλεισνι μερει σων ιμην
οιη η τεδε θ γράμματος αγγελια περης το
επιαλιτον λοισμον ανεχαιτισεν. ινα μη της
ιφθαλμοις οραι αναγκασ θειν, ο μη ή ταις
ακοαις προσεσδ σωματον ιγγειν. ανοιχατε
δη μοι λοιπον εν τη καβ ιμας ομονοια, της
εωνας την οδον, η ταις πρεσ αλληλης φιλονε-
ικης απεκλεισταις θ συγχωριτας θαηπον ι-
ματε ομε, και τεσ αλλης απαλας δήμες
ιδεν χαίρονταις, και την ιστε της κοινης

C A P U T LXXXII.

Quomodo dolore affectus pra pietate lacrymas effusit: & iter quod facturus erat in Orientem, ob hanc causam repressit.

Reddite igitur mihi tranquillo dies, & noctes curarum expertes; ut mihi quoque puræ lucis voluptas, & quietæ vitæ latititia in posterum conservetur. Quod nisi consecutus fuero, ingemiscam necesse est, totulque lacrymis perfundar; nec reliquum vitæ tempus placidè exigam. Nam quandiu populus Dei (conservos meos dico) iniqua & pernicioса contentionē discissus est, qui fieri potest ut ego deinceps animo consistam. Porro ut doloris hac de re mei magnitudinem intelligatis; Nuper cum Nicomediam venissem, protinus in Orientem iter facere decreveram. Cumque profectionem urgerem, & majore jam ex parte vobiscum essem, hujus rei nuntius consilium nostrum retro avertit; ne cogeret ea coram aspicere, quæ ne auditu quidem tenus tolerare me posse existimabam. Deinceps ergo viam mihi in Orientem aperite consensu vestro, quam mihi mutuis inter vos contentiōibus obstruxistiſ. Date hoc mihi, ut vos aliisque omnes populos latos atque

Ooo iij

hilares quamprimum videre, & pro A
communi omnium concordia ac liber-
tate debitas Deo gratias cum unanimi
laudum concentu referre possim.

CAPUT LXXXIII.

*Quod post has etiam Imperatoris literas perse-
veravit contentio.*

ET ad hunc quidem modum Impera-
tor Deo carus, misericordia epistola pacem
Ecclesiae Dei reformare studuit. Quin-
quietam vir bonus & Dei cultor eximus,
ut supera dixi, non solum in literis perfe-
rendis, sed etiam in implenda ejus a quo
missus fuerat voluntate, egregiam ope-
ram navoravit. Verum majus erat nego-
tium quam ut literarum ministerio se-
dari posset. Adeo ut contendentium ri-
xa magis in dies aucta sit; & cunctas O-
rientis provincias vis mali pervaserit.
Hae Iovinividiae, & malignus dæmon
Ecclesiae felicitatem semper ægre fe-
rens, in nostram perniciem machina-
tus est.

Finis Libri secundi.

ΤΕΛΟΤΩΡΟΥ ΔΙΣΤΗΡΟΥ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

- α' Σύμπλεγμα εντελείας Κωνσταντίνου, καὶ τῆς τέλης διωκοῦν τραχαιομίας.
- β' Οτι τοῦ θεοῦ εντελείας Κωνσταντίνου ἐμπαρρυσιαζόμενη τῷ Θεῷ συνέφεια.
- γ' Περὶ εἰνόν Θεοῦ αὐτῷ, εἰνή υπέρεκειο μὲν ὁ σαυράς πεπληκός ἡ κάτω ὁ δράκων.
- δ' Οτι τοῦ θεοῦ διὰ Αἴγυπτον εἰν Αἴγυπτῳ ζήτηματων.
- ε' Περὶ τῆς διὰ τὸ Πάχα διχονοίας.
- ζ' Οπως σιωδὸν εἰν Νικαίᾳ χρέας περιστάξειν.
- η' Περὶ οἰκεμφρικῆς σιωδός, εἰς ἣν ἐν πάντων ἔθνων παρῆσαν Επίσκοποι.
- η' Οτι ὡς εἰν ταῖς περιέστη τῶν Αποστόλων, ἐν διαφόροις σιωπῆσιν ἔθνοι.
- θ' Περὶ δρεπῆς καὶ λικίας τῶν διακοσίων πενήντα Επίσκοπων.
- ι' Σιωδὸν εἰν παλαιώιοις οἷς οἱ Κωνσταντίνοις εἰσελθόν, σιωκεθεάσι.
- ια' Ησυχία σιωδός μὲν τὸ εἶπεν τι Ευστέφειον τὸν Επίσκοπον.
- ιβ' Κωνσταντίνου πρέστη τὸν σύνοδον φένει εἰρήνης.
- ιγ' Οπως τῷ άμφιεπιτεντας τῶν Επισκόπων εἰς ὄμόνοιαν σιωπῆσι.
- ιδ' Περὶ πίστεως καὶ τῷ Πάχα, τῆς σιωδός καὶ σύμφωνος έκθεσις.
- ιε' Οπως τοῖς Επισκόποις σιωπειαθη Κωνσταντίνοις, τῆς εἰκοσαεπτήριδος.
- ισ' Χαρέσιμος Επισκόποις, καὶ γράμματα περὶ τῶν πάντων.
- ιζ' Κωνσταντίνου περὶ τὰς ἐκκλησίας φεντῆς εἰν Νικαίᾳ σιωδός.
- ιη' Τῷ αὐτῷ φένει σιμφωνίας τῆς Θεοῦ Πάχα εόρτης, Καὶ Καὶ Γερμαίων.
- ιθ' Παρεγίνεσις τοῖς ξένοις τῆς σιωδός γραφεῖσι πειθῆναι.
- ια' Συμβολία περὶ τῷ Επισκόπως ιαστρέφοντας, φένει σιωδός.